

RÂNDUL DIN FATĂ

Catalogul poveștilor premiate la Gala Premiilor Participării Publice 2018, ediția a IX-a.

O gală despre putere colectivă.

www.cere.org/gala_premiilor_participarii_publice
facebook.com/GalaPremiilorParticipariiPublice

CeRe: Centrul de Resurse pentru participare publică

CeRe: Împreună cu cetățeni, organizații și comunități, construim zi de zi o lume justă, echitabilă și solidară în care vocile oamenilor sunt centrale în luarea deciziilor publice.

Când oamenii aud pentru prima oară numele organizației, cel mai des o asociază cu **„CeRe și ți se va da”**. La următoarele întâlniri, noi, cei din echipa CeRe, povestim meticolos că dacă vrei să se schimbe ceva și rezolvarea e la autoritățile publice, e musai să te mobilizezi să faci chiar tu ceva în sensul ăsta. Să te duci pe capul primarului sau funcționarilor din instituția publică și să nu te dai bătut până nu se rezolvă problema. **Adesea este drum lung, care-ți mănâncă mulți nervi și timp, dar ce victorie se poate asemana cu bucuria unui cetățean sau a unei organizații, care reușește, fără pile și relații, să determine administrația publică să repare ceva ce nu merge bine în comunitate.**

CeRe este o organizație care, de peste 10 ani, încurajează cetățeni, grupuri civice și organizații să-și facă auzită vocea în fața instituțiilor statului. Am contribuit la formarea primelor grupuri de inițiativă civică în 4 cartiere bucureștene. La vremea aceea, la o căutare pe internet, nu existau rezultate despre grupuri civice autohtone. Oamenii erau suspicioși atunci când organizatorii comunitari de la CeRe le băteau la ușă să-i întrebe despre care sunt problemele din cartier care îi deranjează și dacă ar fi dispuși să încerce să le rezolve.

Între timp, am lucrat cu sute de cetățeni și organizații, care **au inspirat din ce în ce mai mulți oameni să se implice în felul în care se iau deciziile publice.**

Câteva exemple de schimbări: replantarea teilor din Iași, înălțimi reduse sau încetarea continuării lucrărilor pentru construcții nepotrivite în București, parcuri și spații verzi mai îngrijite, voci mai puternice în București și în țară pentru echitate privind accesul la educație sau sănătate, oameni, grupuri și comunități care luptă împotriva violenței domestice, prevenirea hărțuirii sexuale în universități sau prevenirea risipei alimentare.

Oferim asistență gratuită în advocacy celor care vor să ajungă la masa la care se iau deciziile publice și nu știu de unde să înceapă. De la cum se scrie o petiție, până la mobilizarea vecinilor sau altor organizații interesate de un subiect, te îndrumăm să-ți creionezi un plan de advocacy, în dozajul civic cu care ești dispus să te implici.

În plus, sprijinim organizarea de coaliții și rețele, suntem parte a unui program internațional de practică pentru organizatori comunitari care activează în comunități minoritare, oferim manuale și alte resurse, organizăm anual Gala Premiilor Participării Publice și alte evenimente de promovare și propagare a activismului, avem propriile noastre campanii de creștere a transparenței procesului decizional.

Îți mulțumim că ne ești alături la Gala Premiilor Participării Publice din acest an!

First they ignore you, then they laugh at you, then they fight you, then you win (Mahatma Gandhi)

Mai întâi te ignoră, apoi râd de tine, apoi luptă, apoi câștigi.

Să lămurim despre ce luptă vorbim. Nu este despre un război între două tabere, ci despre oameni care vor să fie tratați cu respect de către guvernanți, vor responsabilitate, vor să-și facă vocea auzită. Este despre oameni care vor să-și câștige locul de partener la masa la care se iau decizii pentru ei.

În ultimii ani, un număr considerabil de oameni, din afara societății civile organizate au învățat protestul. Începând cu sfârșitul lui 2011, continuând cu Roșia Montană și apoi cu mișcarea #rezist, pe ploaie, pe frig, pe zăpadă, au umplut piețele orașelor încercând să-și facă vocea auzită.

Din ce în ce mai mulți cetățeni se organizează și luptă sistematic pentru a determina instituțiile să rezolve diverse probleme ale

comunitățile lor, de la lipsa spațiului verde, până la ulițe nepietruite.

Implicarea politică a primit și ea o mică șansă – o mână de oameni au decis să treacă de la implicarea civică la implicarea politică.

Ne așteptam ca toate acestea să conducă la o schimbare a modului în care se guvernează. Ne așteptam ca politicul și administrativul să reacționeze, devenind mai deschise, mai incluzive, mai transparente.

În loc de asta, la Primăria Municipiului București se interzic protestele, președintele partidului de guvernământ vorbește despre o lege care să pedepsească defăimarea țării, despre ONGuri se vorbește ca despre dușmanul națiunii. Pare deprimant. Toată această energie civică consumată! Toată această încredere în propriile noastre forțe risipită!

Poate că am reușit să depășim primele două momente din zicerea din titlu. Nu mai suntem de ignorat, nu se mai râde de noi. Poate că suntem în momentul "then they fight you".

Mi-a venit în minte cronologia poveștii replantării teilor din Iași. Într-o zi, primarul orașului Iași a hotărât să înlocuiască teii din centrul orașului cu salcâmi pitici. Dar teii erau pentru Iași mai mult decât niște copaci. Erau Iașii. Grupul de cetățeni care a hotărât să ceară replantarea teilor, a fost mai întâi ignorat. Apoi i s-a răs în nas: "n-o să replantăm teii pentru că așa zic cinci nebuni" (citat aproximativ din Primarul Iașiiului). Doi ani mai târziu, teii de pe Bulevardul Ștefan cel Mare și Sfânt din Iași erau replantați.

Putem să învățăm de la Iași despre perseverență și rezistență, despre strategii deștepte, despre mesaje

puternice. Dar putem să învățăm și despre **putere colectivă** și **solidaritate**. În jurul teilor din Iași s-au strâns ieșeni, bucureșteni, buzoieni, francezi, americani, artiști, ONGiști, studenți. S-au strâns oameni care nu au fost niciodată în Iași, s-au strâns oameni care nu cunoșteau grupul Iașul lubește Teii.

Să ne imaginăm pentru un moment puterea adunată a poveștilor premiate la Gală în toți acești ani! Și apoi să ne imaginăm puterea adunată a activiștilor protestatari la un loc cu puterea adunată a grupurilor și organizațiilor. Să ne imaginăm energia activiștilor pusă lângă perseverența și strategia campaniilor și micilor inițiative civice.

And then you win!

Oana Preda,
CeRe

premiile participării

6 la 5 pentru sănătate publică

Asociația SAMAS, Campania „CNA față în față cu alăptarea”

pagina 6

Hub de e-participare

Grupul de Inițiativă Rădăuțiul Civic, Campania „Civism, transparență și încăpățănare la Rădăuți”

pagina 8

Cu 50% mai aproape de educație

Asociația Elevilor din Călărași, Campania „Transportul nesubvenționat – barieră înlăturată către educație”

pagina 10

Pontonul paralel

Asociația HaicuBicla, Campania „Ocolirea Parcului Herăstrău în siguranță pentru pietoni, persoane cu dizabilități și bicicliști”

pagina 18

Puterea din Canta 60B

Oana Vasiliu, Campania „Revoluția celor din Căminul Social Canta”

pagina 20

Scurtcircuit la Hidroelectrică

Călin Dejeu, Campania „Fără hidrocentrale în parcuri naționale”

pagina 22

Premiul Special CeRe Justiție pentru toți

pagina 30

publice 2018

Circ cu botul pe labe

WWF România, Campania „Libertate pentru animale!”

pagina 12

Transparența nu este în minoritate

Asociația Atlatszo Erdely Egyesulet (Asociația Transilvania Transparentă), Proiectul „Pe ce cheltuie UDMR anual 5 milioane de Euro”

pagina 14

Statul cu musca 13 pe căciulă

Ovidiu Mihut - simplu cetățean pasionat de pescuit în apele de munte, Campania „Deșertificarea Munților Făgăraș și însușirea ilegală a terenului statului”

pagina 16

Învățăm să spunem stop

Asociația Necuvinte, Campania „Caravana schimbărilor”

pagina 24

Un stilou numit putere

la Categoria specială Jurnaliști, Georgiana Ilie – Decât o Revistă pentru „Cutremur în orașul vulnerabil” și Matei Bărbulescu – Casa Jurnalistului pentru „A fost un copil slab”

pagina 26

Premiul Special pentru Tineret

oferit de ERASMUS +, Agenția Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale, Asociația Babilon Travel, Proiectul „EMVISION - Capacitarea tinerilor cu deficiențe de vedere în scopul susținerii reformelor politicilor de incluziune”

pagina 28

6 la 5 pentru sănătate publică

Inițiator Asociația SAMAS

Campania „CNA față în față cu alăptarea”

Într-o lume sufocată de pseudoștiință, este foarte dificil să decantezi rațiunea de misticism. Controversele apar la orice pas și contestatarii de asemenea, iar efortul de a aduce argumente științifice este infinit mai greu decât să invoci niște experiențe personale, irelevante pentru interesul public.

În acest peisaj s-a derulat campania Asociației SAMAS, o asociație care s-a străduit aproape un an de zile pentru sănătatea interesului public. Membrii asociației au fost nevoiți să studieze și să traducă zeci de studii medicale, să combată cu argumente științifice tot felul de opinii din societate, de pe Facebook sau chiar și din comunitatea medicală. Au avut nevoie de sprijinul unor ambasadori din presă, care nu s-au temut de controverse și și-au asociat imaginea și reputația cu campania celor de la SAMAS. La un moment dat, au apelat chiar și la sprijinul oficial al Ministerului Sănătății și al Institutului pentru Sănătate Publică.

Toate aceste eforturi au fost depuse pentru ca, din când în când, în pauzele publicitare de la televizor să auzim următorul mesaj de interes public: „Hrănirea exclusivă la sân a copilului în primele 6 luni de viață este esențială pentru o viață sănătoasă”. În spatele acestui mesaj aparent banal, se ascunde un întreg mecanism decizional, care a presupus mobilizarea și convingerea a sute de persoane din instituții cheie ale statului. Pe parcursul acestui drum sinuos, Asociația SAMAS a câștigat aliați puternici din lumea medicală, precum Societatea Națională de Medicină a Familiei, Societatea Română de Pediatrie și mulți alții. De asemenea, a pus bazele unei alianțe informale, Alianța pentru Sănătatea Mamei și a Copilului.

Momentul de maximă tensiune a fost atins chiar în fața membrilor din Consiliul Național al Audiovizualului, singura autoritate care poate aproba conținutul mesajelor de interes public difuzate pe posturile de radio și televiziune. Votul a fost strâns, de doar 6 la 5, dovadă că autoritatea științei și a specialiștilor devine irelevantă atunci când intră în conflict cu propriile convingeri sau atunci când teama de controverse împiedică luarea unor decizii raționale. Poate că, de dragul interesului public, nu ar strica un mesaj alternativ de interes public: „Pentru o viață sănătoasă discutați și cu specialiștii”.

premiul

Hub de e-participare

Inițiator Grupul de Inițiativă Rădăuțiul Civic

Campania „Civism, transparență și încăpățânare la Rădăuți”

Contrar mitologiei urbane care se laudă cu IT-iștii și programatorii patriei, România stă foarte prost la capitolul digitalizare. De fapt, conform raportului DESI (Digital Economy and Society Index) este codașa Uniunii Europene, o bună parte din scor fiind cauzat și de faptul că cea mai mare parte din administrația publică încă se mai închină la dosarul cu șină. Lipsa tehnologiei din serviciile publice afectează calitatea interacțiunii cu cetățenii și menține instituțiile publice în opacitate.

În anul 2017, un grup de entuziaști din Rădăuți și-a propus să aducă primăria mai aproape de cetățeni și să înlocuiască ghișeele cu click-uri. Ca să facă oferta de nerefuzat, membrii grupului „Rădăuțiul Civic” au promis primăriei că vor construi site-ul instituției pro bono. Oferta promoțională a activiștilor rădăuțeni a inclus și mai multe consultări cu comunitatea, astfel încât site-ul să fie cât mai aproape de nevoile și de așteptările cetățenilor.

Odată lansat în primăvara lui 2017, site-ul Primăriei Rădăuți a început un lung șir de update-uri la softul de participare publică. Cu sprijinul comunității, activiștii de la Rădăuțiul Civic au reușit să aducă pe agenda publică locală subiecte delicate precum transparența decizională sau concursurile transparente în administrația publică. Astfel, în doar câteva luni, aleșii locali au fost convinși că serverele site-ului nu vor sucomba dacă primăria publică bugetele și contractele de achiziții.

În doar jumătate de an și în premieră pentru comunitate, rădăuțenii au fost supuși la trei exerciții de participare publică. Au fost mobilizați să pună presiune pe aleșii locali să organizeze consultări publice pe subiectele de interes comunitar, au fost încurajați să spună ce își doresc cel mai mult de la orașul lor, ba chiar au fost invitați să propună idei și soluții pentru aplicația mobilă a orașului.

Astăzi Rădăuțiul este conectat la lume prin comunitatea care a prins gustul participării la viața cetății. Datorită tehnologiei, rădăuțenii pot afla direct pe telefoanele mobile când are loc o ședință de consiliu local, dar pot urmări și deciziile autorităților. Chiar dacă proiectul de digitalizare nu a pus deloc presiune pe bugetul local, acum putem vorbi despre o presiune civică pusă asupra întregului aparat administrativ din oraș. De altfel, autoritățile și-au luat angajamentul de a face și mai accesibilă navigarea cetățenilor prin diferite servicii și compartimente ale primăriei.

Revoluția tehnologică de la Rădăuți încă nu a eliminat cozile pe la anumite ghișee. Însă, cu siguranță, dacă nimeriți la coada de la primăria din Rădăuți, oamenii nu vorbesc despre Kafka, ci despre Bill Gates.

premiul

Cu 50% mai aproape de educație

Inițiator Asociația Elevilor din Călărași

Campania „Transportul nesubvenționat – barieră înlăturată către educație”

Premiul Cu 50% mai aproape de educație, Asociația Elevilor din Călărași, Campania „Transportul nesubvenționat – barieră înlăturată către educație”

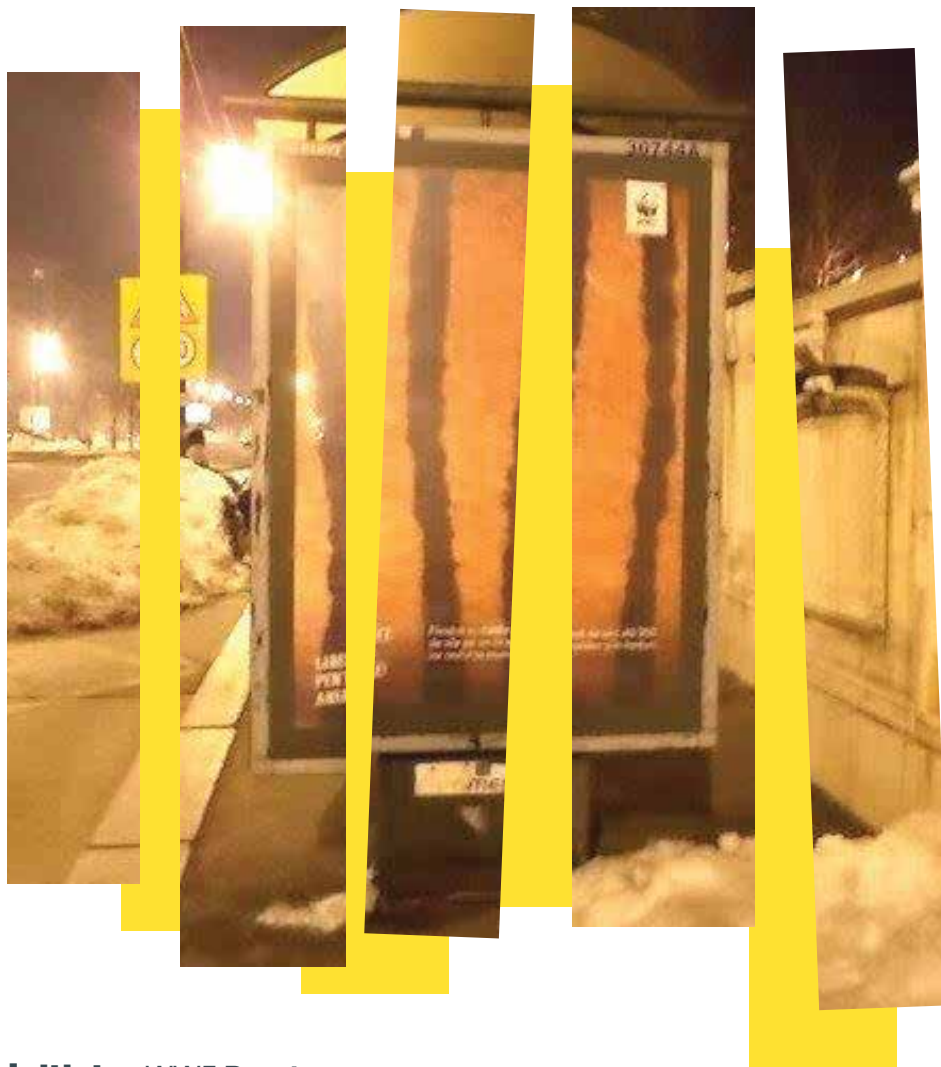
La Călărași, primăria a făcut blatul în ultimii șapte ani cu Legea Educației, în special cu prevederile privind subvenționarea transportului public local pentru elevi. Deși legea obligă autoritățile locale să subvenționeze cu 50% transportul elevilor din învățământul de stat obligatoriu, timp de șapte ani aceste cheltuieli au fost suportate din bugetele personale ale călărășenilor dornici să investească în educația copiilor lor.

În vara anului trecut, membrii Asociației Elevilor din Călărași și-au scurtat puțin vacanța pentru a le reaminti aleșilor locali că se apropie un nou an școlar și că ar fi momentul potrivit pentru a pune bugetul local în acord cu Legea Educației. Încă din luna august au început negocierile cu aleșii locali, cu speranța că aceștia vor fi gospodari prevăzători. Elevii nu s-au dus nepregătiți la aceste întâlniri, ci chiar au redactat singuri un text de hotărâre de consiliu local. Ba chiar au făcut meditații personalizate, astfel încât aceștia să înțeleagă rostul prevederilor din Legea Educației și să voteze în cunoștință de cauză. În ciuda faptului că au fost ajutați să-și facă temele, consilierii locali au amânat de două ori dezbaterea și votarea amendamentelor propuse de Asociația Elevilor din Călărași. Dar elevii nu au renunțat să pună presiune pe autoritățile locale și, folosindu-se de puterea mass media și social media, au reușit să pună, la sfârșitul lunii septembrie, subvenționarea transportului local pe agenda consiliului local. Probabil că aleșii locali au fost copleșiți de emoții atunci când au fost puși în fața acestui examen al vieții, pentru că nici atunci nu au reușit să adopte un proiect de lege articulat. Deși trecuse prima lună de școală, proiectul de hotărâre era incomplet și inaplicabil, consilierii locali bălbâindu-se într-o anexă și în tot soiul de scuze birocratice.

Abia în perioada tezelor, în luna ianuarie 2018, Consiliul Local Călărași a adoptat proiectul de subvenționare a costurilor de transport cu 50% pentru elevii din municipiu și din împrejurimi. Astfel, elevilor călărășeni și familiilor acestora le-a fost ușurată cu 50% povara bugetară, iar aleșii locali au luat notă de trecere la disciplina Bugetare și legalitate.

premiul

Circ cu botul pe labe

Inițiator WWF România

Campania „Libertate pentru animale!”

În vara lui 2017, în Europa erau 24 de state care interziseseră folosirea animalelor sălbatice la circ. România încă nu făcea parte din acest grup de țări care au pus bunăstarea animalelor deasupra divertismentului și curiozității umane. Totuși, după mai bine de jumătate de veac de exploatare a animalelor în numere de circ, autoritățile române dădeau semne clare de domesticire.

Subiectul interzicerii animalelor sălbatice în circuri a fost ignorat de decidenți timp de mai bine de doi ani. Însă subiectul a fost repus pe masă odată cu incendiul din luna ianuarie 2017 de la Circul Globus, incendiu soldat cu moartea a 11 animale sălbatice, printre care se aflau și două exemplare rare de tigri siberieni. Organizația WWF România nu a mai făcut nicio concesie și a demarat un amplu proces de mobilizare a publicului să pună presiune pe parlamentari să scoată de la sertar un proiect de lege depus încă din 2015.

WWF România a deschis două fronturi de luptă, atât la nivel local, cât și la nivel central, mobilizând cetățenii să le ceară aleșilor să înceteze circul măcar în domeniul exploatării animalelor sălbatice în circuri. Petiția „Libertate pentru animale! Locul lor este în natură, nu la circ”, reușea în numai 24 de ore să atragă peste 10.000 de semnături de susținere, semn că societatea românească nu era complet dezumanizată.

Autoritățile de la București s-au dovedit a fi cele mai prompte și mai receptive în procesul de eliberare a animalelor de circ. După doar două săptămâni de la incendiul de la Circul Globus, consiliul general interzicea definitiv folosirea animalelor sălbatice în circurile de raza municipiului București.

Însă campania de solidarizare cu animalele de circ a continuat încă jumătate de an. În tot acest timp, membrii WWF România au promovat cauza în mass media și pe rețelele sociale. Ba chiar au afișat un panou în coasta Parlamentului, ca să le amintească aleșilor neamului că trebuie să muncească la o lege specială pentru animalele din circuri.

Astfel, după șase luni și peste 60.000 de semnături din partea cetățenilor, legea privind interzicerea animalelor sălbatice în circuri, pe întreg teritoriul României, era adoptată în plenul Camerei Deputaților. În luna iulie 2017, după promulgarea legii de către Președinție, România devenea al 25-lea stat din Europa care renunța la bestialitate în relația cu animalele.

premiul

Transparența nu este în minoritate

Inițiator Asociația Atlatszo Erdely Egyesulet (Asociația Transilvania Transparentă)

Campania „Pe ce cheltuie UDMR anual 5 milioane de EUR”

Încă din 2009, Guvernul României alocă din oficiu, în fiecare an, circa 5 milioane de euro pentru proiecte de interes pentru comunitatea maghiară din Transilvania. Însă, din cauza opacității UDMR, unicul gestionar al acestor fonduri, nimeni nu are nicio idee despre modalitatea de cheltuire a acestor fonduri.

Asociația Transilvania Transparentă a început să ia urma banilor alocați comunității maghiare în anul 2016, dar s-a lovit de refuzul UDMR, care s-a simțit ofensat că un ONG întreabă un alt ONG despre modalitatea în care sunt cheltuite niște fonduri publice. Din investigațiile jurnalistice derulate de asociație a reieșit că UDMR avea probleme serioase de raportare. Pe de-o parte, rapoartele anuale trimise la Departamentul pentru Relații Interetnice erau sumare și expeditiv. Pe de altă parte, însăși UDMR avea probleme de identitate, în sensul că, la acea vreme, considera că este un simplu ONG care nu intră sub incidența legii 544/2001 privind accesul la informații de interes public. Puși în fața unor politicieni tare confuzi, în iulie 2016, membrii asociației au dat în judecată UDMR pentru blocarea accesului la informații. Deși în aceeași lună se modificase și legea 544/2001, iar partidele politice și organizațiile neguvernamentale de utilitate publică erau obligate să ofere informații privind cheltuirea fondurilor publice, se pare că judecătorii nu erau cu temele la zi și nu au dat câștig de cauză interesului public.

Cei de la Asociația Transilvania Transparentă au apelat la sprijinul comunității maghiare, printr-o petiție, dar și la sprijinul juriștilor. Mai mult, prin materiale de presă și dezbateri, au pus presiune pe UDMR să publice pe site-ul oficial execuția bugetară, iar în vara anului 2017 formațiunea politico-oengistă s-a conformat. Pentru că informațiile erau în continuare incomplete, membrii asociației s-au dus din nou la judecată. După a doua încercare în instanță, în decembrie 2017, judecătorii le dădeau câștig de cauză și obligau UDMR să ofere informații detaliate privind gestionarea banilor publici. Victoria înregistrată de Asociația Transilvania Transparentă creează un precedent pentru toate partidele și organizațiile de utilitate publică care consideră că transparența este o favoare și nu o obligație legală. De asemenea, cu această ocazie s-a mai scris o filă din lunga istorie a statului român, un stat care nu știe, nu poate sau nu vrea să cheltuiască corect și transparent banii contribuabililor, indiferent de etnie, religie sau convingeri politice.

premiul

Statul cu musca 13 pe căciulă

Inițiator Ovidiu Mihuț - simplu cetățean pasionat de pescuit în apele de munte

Campania „Deșertificarea Munților Făgăraș și însușirea ilegală a terenului statului”

Ovidiu Mihuț este pasionat de pescuit. Nu-i este frică nici de peștii mai mari, nici de răpitori și nici de caracatițe. De fapt, chiar are o slăbiciune pentru caracatițele din domeniul construcției de microhidrocentrale.

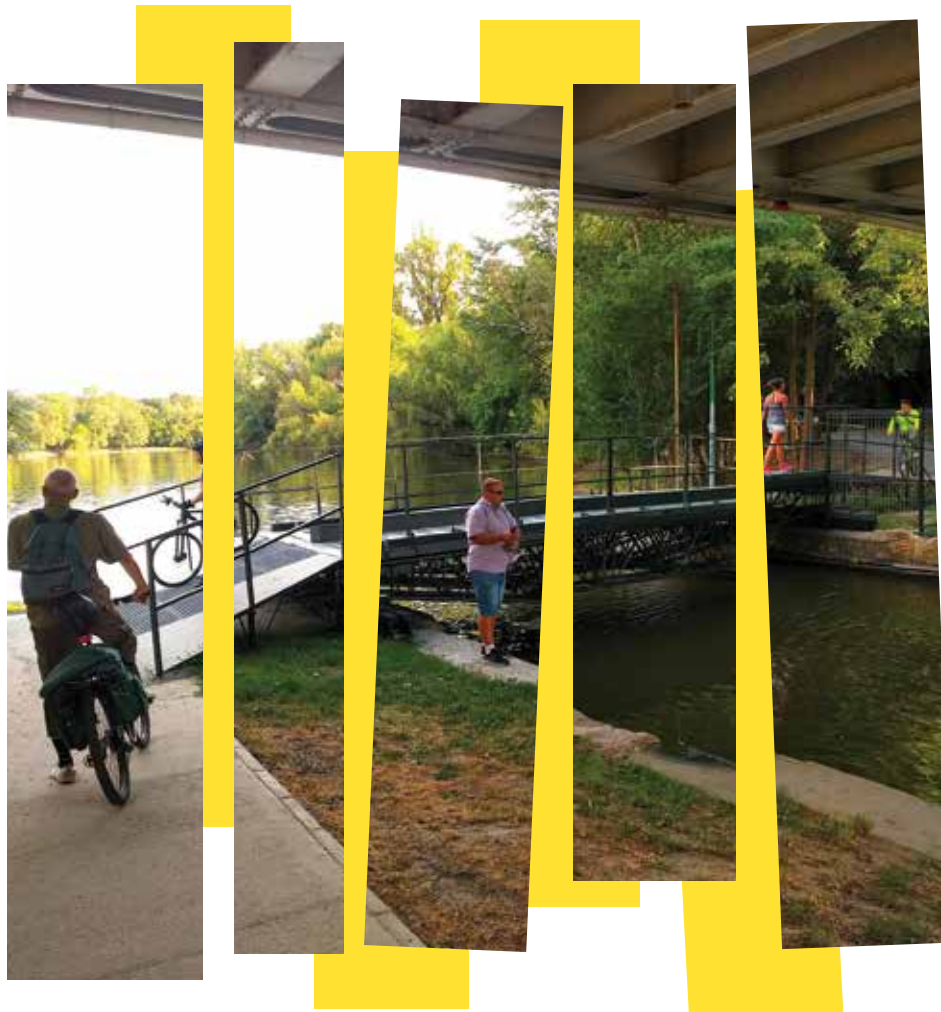
Ovidiu a început să urmărească comportamentul acestor caracatițe de acum șapte ani și încă nu s-a plictisit. Poate că s-ar fi dus să pescuiască în ape dulci și liniștite, dacă nu ar fi văzut ce dezastre de mediu produc microhidrocentralele construite pe cursurile râurilor Capra și Buda din Făgăraș. În munca lui de documentare pe teren, Ovidiu a ajuns să se întrebe dacă, de fapt, acele construcții nu generează neapărat energie verde, ci profituri verzi-albăstrui pentru anumiți investitori și autorități. Cu multă răbdare, dar și cu sprijin de la colegii săi pescari și de la Clubul de pescuit Musca XIII SIBIU, a mers pe firul apelor și al proiectelor de investiții. Pentru că a descoperit multe nereguli, a sesizat autoritățile locale, naționale și comunitare.

Petițiile și scrisorile pescarului nostru civic nu au rămas fără ecouri, deși autoritățile din România au trenat cât au putut de mult investigarea neregulilor semnalate. Comisia Europeană a luat în serios munca lui Ovidiu și chiar și-a întemeiat, în anul 2015, deschiderea procedurii de infringement împotriva României pentru nerespectarea de către autoritățile naționale a regimului apelor curgătoare și a clauzelor de mediu. Abia în anul 2017 Guvernul de la București a modificat Legea Apelor, în încercarea de a aduce mai multă disciplină și respect pentru lege și mediu atunci când se execută lucrări pe râurile din țară. În unele situații, legea este corectată prea târziu, efectele asupra mediului fiind ireversibile, dar, cel puțin teoretic, alte sute de râuri sunt mai protejate acum.

Merită consemnat că Ovidiu a cerut sprijinul unor pescari profesioniști, ajutor care a venit sub forma unor plângeri penale. Este doar o chestiune de timp până când peștii răpitori și caracatițele care au încălcat în mod voit legea vor fi prinse în năvodul justiției. Să sperăm că nu vor fi doar niște partide de tipul catch and release și că pedepsele vor fi proporționale cu pagubele produse naturii.

Eforturile și încăpățănarea lui Ovidiu Mihuț nu au lăsat urme doar asupra cadrului legal, ci și asupra tuturor pescarilor civici din țară. Cu toții am învățat de la el că peștii mari chiar pot fi înghițiți sau alungați de peștii mai mici.

Pontorul paralel

Inițiator Asociația HaicuBicla

Campania „Ocolirea Parcului Herăstrău în siguranță pentru pietoni, persoane cu dizabilități și bicicliști”

Văzut de pe hartă, parcul Herăstrău pare unul dintre cele mai mari parcuri din București. Văzut din teren însă, până anul trecut, parcul era o capcană pentru trecători. Ocolirea parcului era imposibilă în partea nordică, singura cale de acces fiind o trecere de cale ferată nesecurizată. Pentru unii dintre pietonii și bicicliștii care s-au aventurat pe acolo de-a lungul timpului, acea capcană s-a dovedit a fi mortală. Astfel, în prima parte a anului 2017, două persoane și-au pierdut viața pe acel pod administrat de Căile Ferate Române. Tot atunci, autoritățile bucureștene au luat decizia să închidă accesul pietonilor permanent în partea de nord a Parcului Herăstrău. Teoretic, parapetele și paznicii plantați de primărie doreau siguranța pietonilor. Practic, asigurau liniștea autorităților care nu ar mai fi fost trase la răspundere pentru lipsa de accesibilizare a parcului.

Dar Asociația HaicuBicla nu a fost mulțumită de felul în care autoritățile ascundeau gunoiul sub preș, așa că a început o amplă campanie de convingere a decidenților că parcul trebuie să fie public și accesibil în integralitatea lui. Timp de patru luni au fost în audiențe la Primăria Generală, s-au întâlnit cu consilieri generali și deputați din toate partidele pentru a propune o soluție alternativă și sigură pentru ocolirea parcului. După mai multe apariții în presă și după lansarea unei petiții semnată de peste 2700 de persoane, autoritățile au început să se gândească mai serios la o soluție tehnică sigură și accesibilă pentru pietoni, indiferent de vârstă și de condiția fizică.

Până când va fi construit un pod pietonal permanent și accesibil, autoritățile au ales un compromis tehnic sub forma unui ponton pietonal care poate fi utilizat chiar și de persoanele cu dizabilități. Circuitul autorizațiilor și discuțiilor între instituțiile statului a durat aproape două luni, în timp ce montarea pontonului a durat o singură zi. Fără doar și poate, Asociația HaicuBicla și-a făcut datoria față de comunitate, conectând autoritățile la problemele reale legate de siguranța cetățenilor în spațiul public. Însă, pentru a construi punți și pontoane între autorități și decidenți, astfel încât acestea să lucreze în interesul publicului, ar trebui înființată o asociație nouă: Asociația HailaTreabă!

premiul

Puterea din Canta 60B

Inițiator Oana Vasiliu

Campania „Revoluția celor din Căminul Social Canta”

În urmă cu câțiva ani, locatarii din strada Canta nr 60B, din Iași, ar fi putut fi suspectați că toți sunt foști câștigători la loterie sau moștenitorii unor averi considerabile. În definitiv, trebuie să ai obraz tare fin și venituri consistente dacă te trezești cu facturi de 2000 de lei la întreținere, într-o lună de vară.

De fapt, la adresa din strada Canta nu este niciun complex rezidențial de lux, iar locatarii nu sunt niște bogătași excentrici. Acolo este doar un bloc de locuințe sociale, unde își duc traiul, de pe-o zi pe alta, peste 80 de familii nevoiașе. Și tot acolo, cinismul administrativ și capitalismul feroce și-au dat mâna, jecmănind oamenii săraci cu facturi exorbitante. Iar atunci când locatarii nu au mai putut face față cheltuielilor au început prigoana și intimidarea.

Brusc, pentru autorități și pentru firmele de utilități, locatarii nu mai erau cazuri sociale, ci doar niște restanțieri care nu apreciază raportul calitate-preț pentru serviciile deosebite furnizate. Pentru locatarii din Canta, raidurile poliției, jandarmeriei și funcționarilor de la primărie deveniseră o rutină. Se obișnuiseră să fie amenințați cu evacuarea și umiliți pentru că erau prea săraci să-și apere demnitatea.

A fost nevoie de un singur om pentru ca locatarii din Canta să se simtă reprezentați și să își mai conserve un gram de demnitate. În vara anului 2017, Oana Vasiliu, fostă locatară a căminului social, s-a întors să-și apere foștii vecini în fața unui nou abuz pus la cale de autorități. Nu s-a întors singură, ci împreună cu presa locală, unde a povestit în detaliu de ce căminului din Canta i se mai spune și „căminul groazei”. Relatările Oanei au făcut comunitatea să tresară în fața nedreptăților la care au fost supuși locatarii în ultimii ani și au obligat autoritățile să renunțe la planul de evacuare forțată a unor familii nevoiașе.

Până atunci, Oana, mamă singură a trei copii, își dusesese singură luptele cu administrația locală. A avut curajul și puterea să se reprezinte singură în instanță și să anuleze două decizii de evacuare. Tot singură a dat în judecată compania de utilități care i-a ruinat pe ea și pe vecinii săi, cerând recalcularea tuturor facturilor aberante impuse de-a lungul timpului.

Datorită faptului că a ales să vorbească public despre abuzul autorităților și pentru că și-a făcut aliați noi în presă și în comunitate, Oana nu mai este un războinic solitar. Fără să vrea, tocmai a devenit organizator comunitar.

premiul

Scurtcircuit la Hidroelectrica

Inițiator Călin Dejeu

Campania „Fără hidrocentrale în parcuri naționale”

România ar trebui declarată, în integralitate, arie naturală protejată, doar pentru ca cercetătorii să poată studia comportamentul auto-distructiv al autorităților și decidenților din țara noastră. S-ar scrie enciclopedii întregi și s-ar realiza documentare despre aceste specii de funcționari, politicieni și oameni de afaceri care ar fi capabili să radă și ultimul fir de iarbă de pe fața pământului, numai să nu admită că sunt niște ignoranți lacomi.

Povestea tragică a Defileului Jiului ar ocupa mai multe pentru că nu e simplu să redai zece ani de ilegalități și de prostie suicidală. Probabil, în primul episod l-am cunoaște pe Călin Dejeu, activistul de mediu care s-a luptat doi ani de zile, din vara anului 2015 până în 2017, să oprească lucrările efectuate ilegal de Hidroelectrica pentru a îngropa 33 de kilometri din râul Jiu. Primul cadru ar fi pus pe hotărârea definitivă a Curții de Apel din București care obliga compania (de stat) Hidroelectrica să sisteze orice lucrare în teren pentru că nu deține nici un acord de mediu, deși Defileul Jiului este arie naturală protejată. Călin este obosit și încă nu și-a găsit liniștea pentru că știe că muncitorii continuă să scormonească în albia râului, ignorând legea și viitorul copiilor noștri.

Timp de doi ani, Călin Dejeu a încercat să facă public planul distructiv al statului român care, în cele din urmă, ar fi dus la redenumirea Defileului Jiului în Defileul Hidroelectrica. În definitiv, dacă debitul râului ar fi fost redus cu 90%, denumirea veche ar fi fost inutilă.

Dar cu încăpățânare și perseverență, Călin a reușit să mobilizeze comunitatea ONG-urilor de mediu și cetățenii pentru a bloca acest proiect distructiv. A pus bazele unei celule de criză formată din peste 30.000 de cetățeni care sunt gata să pună presiune pe autorități atunci când uită de domnia legii. A câștigat interesul presei pentru acest subiect și a pus astfel și mai multă presiune pe autorități, care nu excelează doar prin incompetență, ci și prin obsesia pentru o imagine bună în ochii publicului. Practic, datorită acestei campanii, protecția mediului înconjurător a făcut declic în Defileul Jiului.

Chiar dacă mai sunt lucruri de clarificat și de verificat în teren, în acest moment putem intui despre ce va fi vorba în ultimul episod al documentarului nostru. Ultimul episod va vorbi despre o companie de stat care voia să scoată bani din piatră seacă și pentru asta ar fi sacrificat inclusiv viitorul propriilor copii și nepoți.

premiul

Învățăm să spunem stop

Inițiator Asociația Necuvinte

Campania „Caravana schimbărilor”

Statisticile despre violența domestică din România sunt negre și tulburătoare. Măsurile luate de autorități pentru prevenție și protecție sunt palide și aproape absente. Raportat la populație și teritoriu, avem o rețea subdimensionată de centre destinate victimelor, iar puținele servicii de consiliere sunt suplinite cu greu de organizații neguvernamentale. În schimb, victimele și familiile afectate de violența domestică sunt consolete cu strategiile și scuzele tardive.

Asociația Necuvinte este una dintre organizațiile care încearcă, cu vorba bună, să convingă autoritățile statului să-și folosească resursele pentru reducerea acestui fenomen endemic. Tot cu vorba bună a convins în vara anului trecut autoritățile din Constanța să pună bazele primului serviciu de consiliere pentru victimele violenței în familie.

Constanța era unul dintre județele incluse în caravana „Aripi frânte”, caravană care a ajuns numai anul trecut în 15 județe din România și în cadrul căreia s-a discutat serios despre amploarea violenței domestice, dar și despre moliciunea statului în gestionarea acestui fenomen. Din păcate, Constanța ocupa un loc rușinos în clasamentul județelor în care victimele violenței în familie nu primeau niciun sprijin și nicio alinare. Cu cifrele pe masă, dar și cu sprijinul unui parteneriat media redutabil, membrii asociației au reușit să le convingă pe autorități că vremea scuzelor și a privirilor în pământ a trecut. A fost nevoie de doar câteva ore de dezbateri pentru ca instituțiile din Constanța să se pună la aceeași masă, să facă un plan de acțiune și să se pună pe treabă. În doar câteva săptămâni, autoritățile constănțene au pus la dispoziția victimelor un număr gratuit la care să sune în caz de urgență. De asemenea, au deschis primul centru de găzduire și consiliere pentru persoanele afectate de violența domestică.

Succesul dobândit de Asociația Necuvinte are nevoie, în continuare, de preocuparea și de implicarea autorităților constănțene. Cu resursele de care dispune, asociația și-a luat angajamentul că va monitoriza dacă centrul și dispeceratul funcționează la parametrii asumați de autorități. Însă nu trebuie să fii un geniu în matematică pentru a vedea că un singur centru de acest tip nu poate asigura liniștea pentru cei aproape 800.000 de constănțeni. Pentru că toți constănțenii au nevoie de siguranță și de încredere. Contrar aparențelor, violența domestică nu are un eșantion clar delimitat. Într-un fel sau altul, cu toții suntem afectați de acest fenomen.

premiul

Un stilou numit putere

Ambele materiale jurnalistice premiate vorbesc despre vulnerabilitate. Pe de o parte a unui sistem public, care pare că structural nu poate avea grijă ca cetățenii să fie sprijiniți atunci când se află în situații de risc, precum sănătatea, lipsurile financiare sau educaționale. Pe de altă parte vulnerabilitatea comună, care ne blochează din varii motive să acționăm. Să nu ne mai mulțumim cu răspunsuri sau acțiuni incomplete din partea administrației atunci când vine vorba despre viața sau orașul nostru.

Să renunțăm la prejudecăți, să fim solidari cu cei care nu au vocea atât de puternică precum a noastră.

Matei Bărbulescu, Casa Jurnalistului, „A fost un copil slab”

Consumul de etnobotanice din România a făcut câteva mii de victime între 2008-2012, iar mulți dintre consumatorii care sunt încă în viață se confruntă cu boli grave. Autoritățile au permis existența magazinelor „de vise”, apoi s-au căznit să le închidă, iar în tot acest timp viețile multor oameni, majoritatea tineri, au fost distruse și pendulează printre lipsuri. Lipsa unor servicii de sănătate specializate, lipsa unui cadru social și educațional care să le ofere protecție, indiferența și prejudecățile celor din jur.

Matei Bărbulescu redă, cu o extraordinară luciditate și empatie, povestea unui tânăr dependent de droguri, care își pierde viața. Vulnerabilitatea lui nu-și găsește în jur plase de siguranță, iar între timpul petrecut între spital și familie este strada. Strada, spațiul pe care mulți dintre noi ne străduim din răspuțeri să-l simțim ca pe o comunitate capabilă să ne ofere un mediu suportiv, solidar cu situațiile de dificultate în care ne aflăm.

„În lipsa unui sistem adecvat de tratament, li se cere pacienților să aibă „voință” ca să treacă peste. Dar voința e tocmai ce îi lipsește unui dependent. Cercetările arată că dependența nu e o alegere individuală, ci o boală care apare pe fond social. Cei care mor nu sunt pierzători ai unui joc cinstit de selecție naturală, ci niște cetățeni trădați de societate.”

Georgiana Ilie, DOR (Decât o Revistă), „Cutremur în orașul vulnerabil”

Unul dintre materialele jurnalistice care ne-a crescut brusc nivelul de anxietate vara trecută este articolul Georgianeii Ilie, despre eventualitatea unui cutremur mare în București. L-am citit pe nerăsuflăte și ne-am îngrozit de perspectivele complexe în care un astfel de eveniment ne-ar putea afecta viețile și orașul. Avem un oraș total nepregătit să diminueze riscurile unui număr mare de victime în eventualitatea unui cutremur care va depăși 7 grade. Și avem o administrație

publică incapabilă să gestioneze eficient un plan de consolidare a clădirilor cu risc seismic ridicat sau să intervină eficient după dezastru. Iar lipsa unor proceduri de informare la scară largă a populației referitoare la cutremur face și mai rea situația.

„Tot aici sunt autorități care trăgănează reabilitări, servicii de urgență subdimensionate care nu vor să împartă responsabilitatea intervenției cu cetățenii și locuitori care nu au niciun plan pentru calamități.”

Georgiana Ilie spune totodată povestea oamenilor care vor să ajute. Să ne ajute. Oameni care fac ceea ce de multă vreme ar fi trebuit să facă instituțiile publice. Oameni care inventariază pe timpul și banii lor sutele de clădiri periculoase din Capitală și le adaugă apoi pe o hartă online. Oameni care fac cursuri pentru a deveni salvatori, organizații care pun presiune pe autorități pentru găsirea unor soluții.

Mulțumirile și aprecierea noastră merg către toți jurnaliștii nominalizați:

Andrei Crăciun: „Nimeni nu e singur”; **Diana Oncioiu:** „Lenea asistaților sociali” și „Trenul cerșetorilor”; **Radu Ciorniciuc și Matei Bărbulescu:** „Mai bine prefer să stau în stradă”; **Luiza Vasiliu:** „A fost un experiment”.

PREMIUL SPECIAL PENTRU TINERET

oferit de ERASMUS +, Agenția Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației
și Formării Profesionale

Inițiator Asociația Babilon Travel

Campania „EMVISION - Capacitarea tinerilor cu deficiențe de vedere în scopul susținerii
reformelor politicilor de incluziune”

Din statisticile Autorității Naționale pentru Persoane cu Dizabilități reiese că în România sunt înregistrate 97.432 persoane cu deficiențe de vedere (încadrate cu grad de handicap). Mai bine de 2.500 dintre acești oameni trăiesc în județul Cluj (date din 30 septembrie 2017). Tot la Cluj funcționează însă și Asociația Babilon Travel.

Asociația ne spune că: „Percepția fiecăruia asupra lumii în care trăiește diferă de la persoană la persoană. Universul, văzut ca locul și timpul unde lumile noastre ale tuturor coexistă și interacționează, poate deveni mai bun, mai plăcut și mai fericit dacă, toate aceste diferențe vor constitui elementele unor punți ce ne unesc și nu cărămizile unor ziduri ce ne despart.” Unul dintre zidurile pe care Babilon Travel își propune să le dărâme este zidul dintre persoanele cu deficiențe de vedere și restul lumii. Acestea trebuie să se bucure de aceleași șanse de care se bucură toți ceilalți. Cu sprijin din partea programului ERASMUS+, Asociația Babilon Travel a dezvoltat proiectul EMVISION - Capacitarea tinerilor cu deficiențe de vedere în scopul susținerii reformelor politicilor de incluziune. Proiectul și-a propus să ajute ca vocea tinerilor cu deficiențe de vedere să ajungă pe masa factorilor de decizie și să determine măsuri pentru creșterea mobilității tinerilor și o mai bună integrare a acestora în comunitate.

Construind pe rezultate anterioare ale organizației, proiectul a reunit 37 de tineri – cu și fără deficiențe de vedere, din 5 țări, specialiști și factori de decizie. În cadrul unor ateliere de dialog structurat, ce s-au întins pe parcursul unei săptămâni, aceștia au discutat despre problemele tinerilor cu deficiențe de vedere, au identificat soluții și au construit o listă de propuneri concrete adresate Primăriei și Consiliului Local Cluj Napoca, propuneri care să transforme orașul într-un oraș incluziv, care recunoaște drepturile persoanelor cu deficiențe de vedere.

Propunerile tinerilor s-au ancorat în politica europeană Youth on the Move, ce-și propune să îmbunătățească accesul la educație și angajabilitatea tinerilor din întreaga Europă, deci și a celor din Cluj – Napoca, România. E greu să fii „on the move” când în orașul în care trăiești ai o mulțime de bariere.

Printre propunerile pe care cei 37 de participanți le-au adresat Primăriei Cluj Napoca se află: anunțarea vocală a autobuzelor care sosesc în stații, montarea de covoare tactile, creșterea numărului de semafoare acustice, semnalizarea acustică a lucrărilor executate în spațiul public, accesibilizarea ghișeeleor și altor locuri de utilitate publică, definirea clară a statutului câinilor ghizi și multe altele.

Încă nu avem decizia Consiliului Local cu privire la măsurile propuse. Cum însă Consiliul Local, prin Direcția de Asistență Socială și Medicală, a fost partener implicat în proiect, estimăm ca șansele ca măsurile propuse să fie adoptate sunt mari!

PREMIUL SPECIAL CeRe

Influențarea deciziilor publice nu e o treabă ușoară. Este o cursă lungă, care necesită răbdare, tărie și curaj. De fiecare dată avem nevoie de o documentare temeinică și de o înțelegere cât mai în profunzime a mecanismelor decizionale dar și a domeniului pe care vrem să-l schimbăm. Uneori putem colabora cu instituțiile publice, alteori trebuie să le confruntăm pentru a ajunge la colaborare. Uneori presiunea civică este suficientă, alteori este nevoie de sentințe obținute în instanță.

Un avocat pe zi, ține dreptatea aproape

În ultimii 3 ani ne-au stat alături Carmen, Iulia și Luiza, 3 avocate care au înțeles că expertiza lor poate ajuta la transparentizarea bugetului unei primării, sau la respectarea legii 544/2001 de către o instituție publică, sau la îndreptarea unor decizii publice care impactează în mod negativ viața unei comunități. Și au decis să își ofere expertiza chiar și atunci când resursele noastre s-au împutinat și au continuat să ne fie alături, probono, în procese care au îndreptat greșeli făcute de diverse instituții publice. Lor le datorăm victorii civice care au fost posibile dincolo de blocaje birocratice sau de opacitatea decizională a instituțiilor publice.

APADOR-CH și drepturile omului

„O societate în care drepturile omului sunt respectate. Pentru fiecare, întotdeauna” este viziunea pentru care APADOR-CH luptă din 1990. Monitorizează condițiile de detenție în România, oferă consultanță sau reprezentare la CEDO pentru cei care au suferit nedreptăți din partea instituțiilor publice din România, propun îmbunătățiri ale cadrului legislativ,

JUSTIȚIE PENTRU TOȚI

sau se opun unor modificări restrictive la adresa drepturilor omului și fac ghiduri care să ne ajute atunci când trăim situații care ne încalcă drepturile. APADOR-CH este vocea echilibrată și calmă care spune lucrurilor pe nume, fără să caute să tensioneze sau să inflameze; nu împachetează opinii și nu le face mai prezentabile. APADOR-CH invită la dialog constructiv, dar semnalează și luptă atunci când drepturile omului sunt încălcate.

Un protest tăcut, dar cu răsunet

Și dacă ne uităm la o imagine mai mare și ne aplecăm atenția asupra mecanismelor care facilitează îndreptarea în justiție a unor nedreptăți, invariabil ne gândim la domeniul organizării și funcționării justiției, la Codul penal și la Codul de Procedură penală, care în 2017 au fost vizate de măsuri legislative destinate modificării lor. Reacțiile s-au situat în extreme, fără a mai avea loc de dezbateri constructive, echilibrate, astfel încât discursul public a fost de 2 feluri – foarte împotriva sau foarte pentru. În contextul unui proces extrem de accelerat în Parlament de adoptare a proiectelor legislative și a lipsei disponibilității de a organiza consultări pe îndelete, vocile îngrijorate au devenit din ce în ce mai virulente. Un moment care a tras un puternic semnal de alarmă a fost protestul tăcut al magistraților, care au transmis atât îngrijorările lor referitor la modificările propuse, cât și o invitație la dialog, adresată Parlamentului României. Această reacție în premieră a fost pe cât de inedită pe atât de curajoasă și a transmis un mesaj puternic și public de dezacord nu doar pentru modificările propuse, dar și pentru maniera în care au fost propuse.

JURIUL GALEI PREMIILOR PARTICIPĂRII PUBLICE

GABRIEL BĂDESCU este profesor de științe politice și directorul Centrului pentru Studiul Democrației al Universității Babeș-Bolyai din Cluj. Totodată, este membru în board-ul unor organizații precum Fundația Comunitară din Cluj, ProVobis și Noi Orizonturi. A publicat numeroase lucrări în domenii precum tranziție democratică și economică, participare publică, asociativitate, capital social, relații interetnice etc.

LAURENȚIU COLINTINEANU este jurnalist. A lucrat cu ABC News, New York Times și Al Jazeera, printre alții. A câștigat mai multe premii de jurnalism, burse naționale și internaționale. A fost inclus de două ori în Top 100 oameni din România care mișcă țara în bine, categoria Media.

ANDRA-MARIA DOBRE este o persoană curioasă din fire, pasionată de educație sub toate formele și mai ales în toate contextele formal, nonformal și informal. În prezent coordonează departamentul care se ocupă de comunicare, promovare, diseminare și exploatare a rezultatelor programului Erasmus+, în cadrul ANPCDEFP – Agenția Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale. „Transformăm România prin învățare” este în același timp atât viziunea agenției în care activează, cât și un motto asumat personal. Andra crede în voluntariat și în studiul în altă țară pe care le consideră esențiale în dezvoltarea personală și profesională.

MIRCEA KIVU este sociolog, licențiat al Facultății de Sociologie a Universității București (1978) și a absolvit în 1991 un masterat (DEA) în Demografie și Științe Sociale la Ecole des Hautes Etudes en Sciences Sociales – Paris. Este autor al mai multor lucruri și articole de sociologie, principalele sale domenii de expertiz fiind cercetarea opiniei publice și mecanismele electorale. Din 1992, a deținut funcții de conducere în mai multe institute de cercetare (IMAS Marketing și Sondaje, Ipsos Interactive Services, Mercury Research). Este cunoscut ca editorialist și colaborator al mai multor organizații neguvernamentale (Fundația pentru Dezvoltarea Societății Civile, Coaliția Politică fără Bariere).

Absolvent și doctor al Facultății de Psihologie din București, **VINTILĂ MIHĂILESCU** este profesor de antropologie și prodecan al Facultății de Științe Politice din cadrul Școlii Naționale de Studii Politice și Administrative (SNSPA). Din 1998 este colaborator permanent al revistei Dilema Veche. Între 2005 și 2010 a fost director general al Muzeului Țăranului Român. În 2007 a fost decorat de Președintele României cu Ordinul Meritul Cultural în rang de Mare Ofițer.

TUDOR MUȘAT este jurnalist de radio și televiziune de peste 20 de ani. În prezent este realizator de emisiuni la Digi24. A realizat talk-show-uri la Realitatea TV și Alpha TV, la posturi de radio ca Realitatea FM și Radio Total și a lucrat ca redactor la Secția Română a BBC World Service. Este un bun cunoscător al mediului politic și al societății civile, iar la interviurile și dezbaterile pe care le realizează participă majoritatea personalităților publice. Tudor este și trainer autorizat CNFPA (ANC) și susține diferite cursuri de comunicare. În afara activității în presă, este voluntar implicat în câteva proiecte legate de educație și asistență socială.

DOLORES NEAGOE are o experiență de peste 20 ani și cunoștințe vaste despre actorii, capacitatea și nevoile sectorului ONG din România. Dolores a participat, în calitate de expert, la diverse studii și evaluări ale sectorului ONG din Europa Centrală și de Est și a administrat, în ultimii 18 ani, scheme de granturi pentru Delegația Comisiei Europene în România și Trust for Civil Society in Central and Eastern Europe. În prezent, Dolores este Director de Programe pentru Societate Civilă și Filantropie la Romanian-American Foundation.

De „21 ani jurnalist de provincie”, cum se prezintă la el pe blog, **DRAGOȘ PĂTRARU** a plecat din business-urile de presă unde a fost cenzurat și a crescut și condus alături de prieteni publicații, pe care le-a îngrijit, de multe ori prin multă “muncă patriotică”. Și-a început meseria la ziarul Prahova și radio Contact, apoi și-a făcut propriul ziar de sport, Fair Play de Prahova, iar mai târziu a înființat săptămânalul AltPHel. În 2008 a preluat managementul postului de televiziune Prahova TV și între timp a absolvit Comunicare și Relații Publice la Facultatea de Litere, din cadrul Universității București. Tot la Universitatea București a făcut un Master în Comunicare, pe subiectul infotainment. Din 2013 realizează emisiunea “Starea nației”, care se difuzează acum la TVR.

CĂTĂLIN TENIȚĂ este iubitor de silicon și celuloză sau mai exact de informația care se poate stoca în cele două materiale. Într-o lume ideală i-ar fi plăcut să fie bibliotecar sau librar. Este un norocos și viața i-a oferit o situație aproape ideală: are șansa să meșterească chestii alături de colegii lui de la Treeworks, se joacă cu volume mari de date, înțelege cum funcționează comunitățile online, meșterește chestii care sunt utilizate zilnic de multe sute de mii de internauți. Și pentru că realmente este norocos, seara se apucă să citească aproape cât își dorește (pe hârtie sau pe ebook reader). Pe lângă toate acestea, este activist nelipsit în mișcările ultimilor ani. A pus umărul la fondarea Geeks for Democracy și este oriunde e nevoie de el.

ALINA TUDOR are experiență de 10 ani în coordonarea programelor care creează valoare pe termen lung. Experimentată în gestionarea proiectelor care abordează probleme structurale și urmăresc dezvoltarea comunităților locale fie prin inițiative la firul ierbii, fie prin programe care au amploare națională. Alina este manager proiecte sustenabilite în cadrul Enel România, unde coordonează planul de sustenabilitate al companiei la nivel de țară. În ultimii doi ani și jumătate, ea a fost implicată în diverse inițiative care abordează problema sărăciei energetice și a consumatorilor vulnerabili din România.

MARIAN URSAN, activist în domeniul HIV/SIDA din 1996, este recunoscut la nivel național și regional pentru contribuția adusă la dezvoltarea programelor de reducere a riscurilor (Harm Reduction) în rândul persoanelor implicate în sexul comercial și a celor care consumă droguri injectabile. Este absolvent al Facultății de Psihologie și Științele Educației, al masterului Managementul Serviciilor de Sănătate și Sociale și al Școlii Doctorale de Sociologie, Universitatea din București.

IRINA ZAMFIRESCU este de 11 ani în sectorul non-guvernamental și de 9 activistă pentru drepturile omului. Zamfi este fiica uneia dintre câștigătoarele Galei CeRe. La rândul ei, la cea de-a treia ediție a G3P, a primit premiul special din partea CeRe, faptă de vitejie pe care o folosește des pentru a vorbi despre ea. În afara activismelor, este doctorand la Facultatea de Sociologie și voluntar pentru OPTAR.

De câțiva ani încoace, oamenii de la CeRe îmi trimit un email care mă bucură și mă îngrozește deopotrivă: invitația de a fi membru în juriul Galei. E un privilegiu să poți citi despre atâtea proiecte care arată că România nu s-a tâmpit de tot. E oribil să le dai note și să alegi un clasament al unor inițiative care fac România mai bună. Toate merită să fie deschidere de ziar, site sau jurnal. Să ne vedem cu bine la anul.

Laurențiu Colintineanu, jurnalist

Este pentru al treilea an consecutiv de când am onoarea să fac parte din juriu și, la fel ca și dățile trecute, am fost impresionată și inspirată de poveștile acelor oameni care aleg să investească din resursele lor (energie, timp, bani) pentru un bine mai mare, binele comun. Mi se pare extrem de important că oferiți de 9 ani un spațiu pentru recunoașterea oamenilor care cred în puterea comunității, a solidarității și a colaborării și ne bucurăm să fim unul dintre susținătorii galei. Mai ales că și noi credem că rezolvarea problemelor cu care comunitățile se confruntă nu se poate realiza decât prin implicarea tuturor actorilor, prin deschidere și prin dialog constant.

Alina Tudor, Specialist Sustenabilitate, Enel România

date de contact

**Asociația Atlatszo Erdely Egyesulet
(Asociația Transilvania Transparentă)**

Localizare: Cluj-Napoca
Website: www.erdely.atlatszo.hu
Telefon: 0740 530 070
E-mail: erdely@atlatszo.ro

Asociația HaicuBicla

Localizare: București
Website: www.haicubicla.ro
Telefon: 0745 212 004
E-mail: turturica.oana@gmail.com

Asociația Necuvinte

Localizare: București
Website: www.necuvinte.ro
Telefon: 021 243 3333
E-mail: contact@necuvinte.ro

Călin Dejeu

Localizare: Cluj-Napoca
Website: <https://campaniamea.de-clic.ro/petitions/opriti-distrugerea-defileului-jiului>
Telefon: 0724 274 065
E-mail: ncldejeu@yahoo.co.uk

Grupul de Inițiativă Rădăuțiul Civic

Localizare: Municipiul Rădăuți, Județul Suceava
Website: www.radautiulcivic.ro
Telefon: 0741 975 076
E-mail: radautiulcivic@gmail.com

Oana Vasiliu

Localizare: Iași
Telefon: 0755 370 109
E-mail: vasiliuoana13@gmail.com

Ovidiu Mihut

Localizare: Curtea de Argeș
Telefon: 0751 123 494
E-mail: ovmflyfishingtour@yahoo.com

Asociația SAMAS

Localizare: București
Website: www.programsamas.ro
Telefon: 0745 910 207
E-mail: contact@programsamas.ro

Asociația Elevilor din Călărași

Localizare: Călărași
Facebook : www.facebook.com/aecalarasi
Telefon: 0725 468 447
E-mail: aecalarasi@gmail.com

WWF Romania

Localizare: București
Website: www.wwf.ro
Telefon: 021 317 49 96
E-mail: office@wwfdcp.ro

Asociația Babilon Travel

Localizare: Cluj-Napoca
Website: www.babilontravel.ro
Telefon: 0722 634 027
E-mail: office.babilontravel@gmail.com

Casa Jurnalistului

Localizare: București
Website: www.casajurnalistului.ro
E-mail: hortensia@casajurnalistului.ro

Decât o Revistă (DOR)

Localizare: București
Website: www.decatorevista.ro
E-mail: dor@decatorevista.ro

CeRe:**Centrul de Resurse pentru participare publică**

Localizare: București
Website: www.cere.org
Telefon: 031 1050 755
E-mail: cere@cere.org

putere colectivă

Activismul te prinde câteodată nepregătit, dar rareori singur.

Cea de-a IX-a ediție a Galei Premiilor Participării Publice este realizată de:

Cu sprijinul:

Parteneri Media:

Cu sprijin creativ de la:

IOANA POPA și IONUȚ CODREANU

Ediția a IX-a a Galei Premiilor Participării Publice este co-finanțată de Romanian-American Foundation, Enel, Agenția Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale și donatori individuali.